

РЕШЕНИЕ

№ 2320

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **952** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., подадена чрез юрк. Е., против решение от 27.10.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 4637/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 494441-F516734/12.02.2020 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП, с което на основание чл. 74 ЗСч на Спортен клуб „В. Л.“ е наложена имуществена санкция в размер на 200,00 (двеста) лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч.

В касационната жалба са развити съображения, че атакуваното съдебно решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита се, че доводът послужил на СРС като основание за отмяна на оспореното наказателно постановление е неправилен. Сочи, че действително в издаденото НП е посочена друга заповед за оправомощаване, но нейното посочване се дължало на допуснатата техническа грешка. От съда се иска да отмени първоинстанционното съдебно решение, и да постанови ново, с което да потвърди изцяло НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното публично заседание по делото, касаторът - ТД на НАП С. се представлява от юрк. Н., която поддържа касационната жалба, като моли оспореното решение на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, а НП бъде потвърдено по мотивите, изложени в касационната жалба.

Ответникът – Спортен клуб „Л. Елит“ не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

При извършена на дата 26.09.2019 г. справка в Търговския регистър и регистъра за юридическите лица, воден от Агенция по вписванията, от служители на НАП било установено, че „Спортен Клуб Л. Елит“ в качеството си на задължено лице по чл.2, ал.2 от ЗСч не е изпълнило задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2018 г. в законоустановения срок, а именно 01.07.2019 г., за което бил съставен АУАН № F516734 от 16.10.2019 г. за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч. Въз основа на съставения АУАН е издадено наказателно постановление № 494441-F516734 от 12.02.2020г. от заместник – директора на ТД на НАП С., упълномощен съгласно заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. на изпълнителния директор на НАП. Последната е приложена по дело № 4637/20г. по описа на СРС.

С оспореното по делото решение е отменено Наказателно постановление № 494441-F516734/12.02.2020 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на спортен клуб „Л. Елит“ с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание глоба в размер 200 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч.

За да постанови този резултат, СРС е посочил, че АУАН е съставен от некомпетентно длъжностно лице, предвид липсата на изрична заповед, оправомощаваща заместник-директора на ТД на НАП да съставя актове за нарушение по ЗСч. Посочил е, че Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018 г. има отношение към установяване компетентността на наказващия орган, като е формирал извод за липса на такава е приел и липса на основанията за ангажиране на административнонаказателната отговорност относно констатираното нарушение. Този порок преценил като основание, обуславящо отмяната на НП изцяло, поради което счел за ненужно да обсъжда правния спор по същество.

Пред настоящата инстанция е представено като доказателство заповед № ЗМФ-610 от 03.07.2018 г., която урежда компетентността на лицата, в това число и на заместник-директора на ТД на НАП, оправомощени да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на разпоредбите по ЗСч, по – специално по чл.74 от същия закон.

Настоящият съдебен състав споделя принципно изводите на решаващия съд относно

компетентността на длъжностните лица, оправомощени да съставят АУАН, съгласно изискванията на общата разпоредба на чл. 37, ал. 1 и 2 от ЗАНН. Действително, в производството пред първоинстанционния съд административнонаказващият орган не е представил доказателства за компетентността на заместник-директора на ТД на НАП, съставил АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП. Районният съд е постановил своето решение, съобразявайки се със събраните пред него доказателства, от които не следва извод за надлежно оправомощаване на заместник-директора на ТД на НАП да извършва контрол и издава актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, но този извод не кореспондира с обективния факт на съществуваща компетентност за горното.

Както се посочи по-горе пред настоящата инстанция, с касационната е представена Заповед № ЗМФ-610 от 03.07.2018 г на Министъра на финансите следва, че на заместник-директора на ТД на НАП са възложени функции по съставяне на АУАН по ЗДвП. От горното следва закономерен извод за редовно съставен АУАН, от гледна точка компетентност на актосъставителя, респ. законосъобразно издадено наказателно постановление.

От изложеното следва извод, че в административнонаказателното производство не са извършени съществени процесуални нарушения, поради което решението за отмяна на НП само на основание съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство е неправилно и следва да бъде отменено.

Настоящата съдебна инстанция намира, че Районният съд е постановил решението си без да обсъди и прецени доказателствата по делото - писмени и гласни, отнасящи се до спорното право, като не е посочил осъществили ли са се фактите, наведени в НП, не е изложил правните изводи, произтичащи от събраните по делото доказателства. Задължение на съда е да вземе предвид всички данни по делото и да мотивира съдебното решение. Необсъждането на допустими и относими към спора доказателства е нарушение на принципа за установяване на обективната истина, и като такова се явява съществено процесуално нарушение. Фактическата липса на мотиви по съществото на спора прави невъзможен контролът на касационната инстанция за законосъобразност и правилност на решението и не може да бъде преодоляна в касационната инстанция. Правомощието ѝ да упражни контрол върху съдебния акт не означава да замести решаващия съд в работата по обсъждане на релевантните факти и доводи. Касационното производство не решава материалноправния спор, а спора за законосъобразност на първоинстанционното решение. Този съд не прави собствени изводи относно релевантните за спора факти, а преценява съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. В този смисъл касационният съд е съд по правото, а не по фактите. Дейността му при преценката нарушен ли е материалният закон се свежда единствено до проверка дали установените факти са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. Касационната инстанция не е в правомощията си да се произнесе по съществото на спора без произнасяне по него от първоинстанционния съд, и по този начин да лиши страните от една съдебна инстанция. Ето защо решението следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане въззивният съд следва да съобрази доказателствата по делото

и изложи правни съображения /мотиви/ по съществуто на спора по жалбата срещу НП и по направените от ответника по жалбата възражения.

Предвид този изход на делото, не следва да се разглежда искането на касатора за присъждане на разноски, доколкото такива се присъждат само с акта на съда, с който се разрешава правен спор по същество.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20236207 от 27.10.2020 г. на СРС, НО, 104 – ти състав, постановено по НАХД № 4637/20г

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за разглеждане от друг съдебен състав жалбата на Спортен клуб „Л. Елит“ срещу Наказателно постановление № 494441-F-516734 от 12.02.2020г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С., с което на Спортен клуб „Л. Елит“ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 200 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.